

Leerervaring van een traumatherapeute.

“Al voordat deze opleiding startte wist ik dat ik dit graag wilde.
Het eerste jaar was een jaar van bewustwording, van mezelf op diepere laag leren kennen.

Ik dacht al veel te weten vanuit eerder opgedane ervaring, maar gedurende de opleiding ontstond pas mijn werkelijke ontwikkeling.
Het betekende een ommezwaai in mijn leven op vele vlakken.
Als ik nu na zoveel jaar terug kijk op deze periode ben ik zo dankbaar dat ik toen die keus voor mezelf heb gemaakt.
Elke keer wanneer ik nu met cliënten werk word ik weer gewaar hoe fantastisch dit beroep is en hoe dankbaar ik ben dat ik dat op mijn eigen wijze uit mag en kan voeren.
Hoe mooi en ontroerend het kan zijn om zo anderen te kunnen begeleiding in hun proces.”

Ervaringen van een reïncarnatietherapeut.

“Ik herinner me de man, die bij me kwam met een vaker voorkomend probleem: hij sukkelde met twee relaties.
Het is ruim twintig jaar geleden en de cliënt beleefde zijn echtgenote als ‘koel’ en zijn vriendin als ‘warm’.

Ik sprong in op dat opvallende temperatuurverschil en dan vooral op die kou! Nadat hij zich op een dieper niveau had verbonden met die kou trof hij zichzelf terug met een grote wond in zijn buik liggend in diepe sneeuw met de indruk dat hij aan het sterven was. Hij had naar eigen zeggen een uniform aan dat hij herkende als vermoedelijk Duits en in de verte zag hij gebouwen die hem de indruk gaven dat hij zich in Rusland bevond.
Kortom: het leek alsof hij in de 2de Wereldoorlog gesneuveld was in Rusland...!

Als gevolg van de omstandigheid dat hij in grote kou zijn lichaam had los moeten laten koos hij er – na korte tijd – voor om geboren te worden in een warm land, in wat nu Indonesië is.

Immers: mensen die op onnatuurlijke wijze om het leven komen, incarneren vaak weer snel! Want het was nog voor de machtsoverdracht tussen Nederland en Indonesië.

In die tijd werd in het toenmalige Indië de verzorging van kleine kinderen in het algemeen overgelaten aan inheemse vrouwen.

De moeder was dan vaak een afstandelijke dame, die belangrijkere dingen te doen had (bridgen bijvoorbeeld) en de baby kreeg de noodzakelijke warmte van die verzorgster! Kortom: twee belangrijke vrouwen in het prille kinderleven.

Vrijwel elke man kiest bij het vinden van een partner onbewust iemand die toch wel enige gelijkenis vertoont met z`n moeder òf juist helemaal niét (en dat is eigenlijk hetzelfde) en zo kwam mijn cliënt aan zijn wat afstandelijke, koele partner en – later – aan zijn warme vriendin.

Later hoorde ik dat het kwartje was gevallen: hij was gescheiden en hertrouwd met de warme vrouw!”

Leerervaring van een afgestudeerde studente

RTN

Ik heb de opleiding van 2016-2018 gevolgd. Jij krijgt les op maat. Dat kan ook niet anders, want de slogan van de opleiding is: “**Vanuit het hart verbonden.**” De klassen zijn klein, waardoor je echt in contact bent met de docent(e). Eigenlijk volg je de opleiding op twee sporen tegelijk.

1. Het ene spoor is je eigen ontwikkeling. Wie ben je zelf, en wie ben je als therapeut. Daar wordt hier echt veel aandacht besteed.
2. Het andere spoor is het vak **Traumaverwerking met Past Life Therapy**. De docenten die de lessen verzorgen zijn ervaren PLT-ers, waardoor het vak super enthousiast overgebracht wordt.

Hier wordt met het Holografisch Model gewerkt, wat soms voor verwarring kan zorgen. Verder in de opleiding zie je zelf steeds meer de verbanden en wordt alles steeds duidelijker.

Wat ik zo fijn vind aan deze opleiding is, dat je een persoonlijke mentor krijgt, en je bij iemand anders leertherapie volgt. Ook neem je actief deel aan een studiegroepje, waar je regelmatig de nieuw geleerde stof oefent. Op die manier kan er ook aan kleinere dingen gewerkt worden, die je dan al niet meer in leertherapie hoeft uit te werken.

Ik heb de opleiding naast mijn parttime baan in de Zorg gevolgd. Dat was goed te doen, mits ze met de planning van de diensten rekening hielden met de oefen- en lesdagen van de opleiding.

De opleiding kun je afronden mits beide sporen, die van je eigen ontwikkeling, en de lesstof goed onder de knieën hebt. Jij krijgt ook tijdens de gehele opleiding steeds alle hulp die je nodig hebt om te kunnen slagen.

Als je echt de dingen in verband wilt leren zien. Dingen op Mentaal, Emotioneel, Lichamelijk en Spiritueel vlak wilt kunnen uitwerken, raad ik je deze opleiding van harte aan.

CORINNE.

Een praktijkvoorbeeld van een reïncarnatietherapeut

“Voor de eeuwwisseling woonden wij nog in Amsterdam, in een groot flatgebouw. Voor het verrichten van noodzakelijk onderhoud was er enige tijd aan de buitenkant van het gebouw van boven naar beneden een plastic stortkoker geïnstalleerd van losse, geschakelde elementen.

Het behoeft nauwelijks betoog dat wanneer er puin naar beneden werd gestort dit een enorm lawaai gaf.

Die koker was niet ver van het venster van mijn werkkamer.

Op een dag was ik in mijn kamer bezig met een cliënt, die een lichte lichamelijke misvorming had, toen er een lading puin door de koker werd gestort. Dat gaf een dermate hels kabaal, dat mijn cliënt in de spontane herbeleving belandde van een aardbeving.

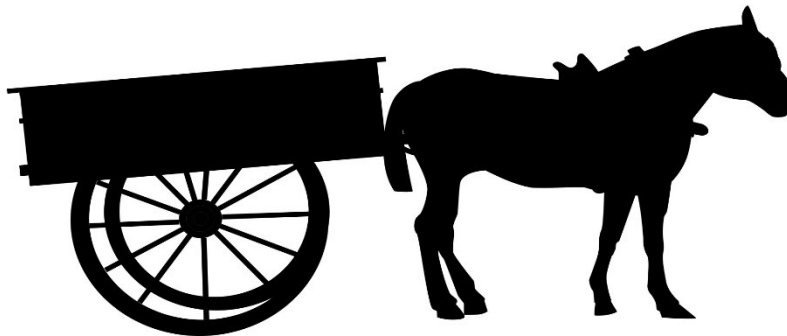
Hij werd meegevoerd en kwam vast te zitten precies met dat deel van zijn lichaam dat als-het-ware de sporen van die beklemming nog vertoonde. Al snel bleek dat hij de aardverschuiving niet had overleefd en ter plekke was doodgegaan. Zijn lichaam droeg er nog het `merkteken` van. Zo hebben wij, reïncarnatietherapeuten, de overtuiging dat alles een oorzaak heeft en dat die oorzaak bovendien is op te sporen.”

(leer) ervaring van een therapeut

“ Toen ik zelf met regressietherapie in aanraking kwam (in 1983) ontdekte ik al snel dat ik een geboortetrauma had en op een moeizame manier ter wereld ben gekomen, met alle benauwdheid van dien. Ik ontdekte de oorsprong van mijn problemen in dit huidige leven. En dat werd het begin van (veel goede) veranderingen in mijn leven!

Ik ging zelf de opleiding tot regressietherapeut volgen (de opleider ging niet verder terug naar vorige levens) en dat hield ook in dat wij regelmatig in een workshop met een dan toegewezen maatje om de beurt sessies deden om daar ervaring mee op te doen en ons eigen systeem op te schonen. Zo kwamen wij zelf beter in ons vel te zitten, en werden we tevens steeds betere (toekomstige) regressietherapeuten.

Tijdens een sessie kreeg ik het weer benauwd en kreeg daarbij de indruk (innerlijke beelden + lichaamsgevoelens + emoties) dat ik buiten op een veld gewurgd werd. Ik was een vrouw met een lange jurk aan, duidelijk een tijd geleden. Later werd ik gevonden en werd mijn lichaam, dat heen en weer schudde met de bewegingen van een platte houten kar, naar huis gebracht.

De therapeut wist zich hier geen raad mee, want er werd ons geleerd, dat indrukken uit een vorig leven betekenen dat de cliënt de werkelijkheid ontkent en een symboliek heeft gevonden voor zijn/haar problemen.

Hij vond, dat dit op een geboorte leek (benauwdheid). Maar ik kon duidelijk het verschil merken, dus ik zei tegen de therapeut: “De geboorte voelt ook zo, maar nu ga ik dood, hoor! Dit is geen geboorte...dit is dóód gaan!”

Wat voelde ik me ongelukkig toen hier verder geen aandacht meer aan werd besteed. Ik voelde me verward, niet serieus genomen, genegeerd...

Ik besloot daar ter plekke: na deze opleiding ga ik verder zoeken naar een opleiding reïncarnatietherapie! En zo geschiedde...”

Leerervaring van een cliënt.

De reden dat ik startte met reïncarnatietherapie was dat ik al een aantal jaren kampte met steeds terugkerende ooginfecties in mijn linkeroog. Ik ben aan dat oog twee keer geopereerd in verband met een aangeboren scheefstand. De eerste operatie werd gedaan toen ik 1,5 jaar was en had, net als de tweede operatie, veel littekenweefsel achtergelaten bij het oog. Dit verhoogt de kans op infecties, zo had de opticien me uitgelegd, omdat het oppervlak minder glad is dan normaal.

Op een gegeven moment realiseerde ik me dat er wel eens een 'boodschap' achter al die infecties kon zitten, want waarom had ik er jarenlang geen last van gehad en nu opeens wel? Dus meldde ik me na de zoveelste oogontsteking die met antibioticadruppels weer onder controle was

gebracht, schoorvoetend aan bij een reïncarnatietherapeut, beseffend dat het tijd werd om moeilijke herinneringen uit mijn verleden onder ogen te zien. Daarbij dacht ik niet speciaal (beter gezegd: helemaal niet!) aan vorige levens en ik was er ook niet bepaald nieuwsgierig naar.

Doordat in de therapie altijd de huidige situatie als uitgangspunt werd genomen en we bespraken wat ik zou willen veranderen, wat voor 'resultaat' ik graag zou willen, kreeg ik gaandeweg vertrouwen in de therapie.

In de sessies ontdekten we al snel dat het linkeroog graag haar verhaal kwijt wilde en ook heel waardevolle dingen te vertellen had. Op de vraag waarom ik geboren was met het linkeroog naar buiten staand en waarom het nog steeds naar buiten wilde wegtrekken (iets wat in die dagen veel gebeurde), kreeg ik het zeer verrassende antwoord van het oog dat ze zocht naar mijn beschermengel, omdat ze meende dat deze me in de steek had gelaten.

Ze was er wanhopig naar op zoek bij mijn geboorte en in de sessie kwamen mijn gevoelens van eenzaamheid en angst omdat ik deze 'vriend' kwijt was, in alle hevigheid terug. Het idee van een beschermengel of geleidegeest was nieuw voor me, maar tegelijkertijd vond ik het heel normaal en wist ik dat het waar was. Het is een weten dat boven mijn verstand uitgaat. Toen ik had geuit waarom ik naar buiten (achterom) keek, diende opeens deze beschermengel zich aan en vertelde me dat ik verkeerd zocht. Hij was wel degelijk met me meegereisd naar dit leven. Ik moest gewoon voor me kijken om hem te vinden. Het was geweldig te voelen dat ik deze zeer dierbare vriend gewoon bij me had. Het werd nog mooier toen opeens ook mijn andere 'vriend' zich aandiende aan mijn rechterzijde. Het besef dat ik nooit werkelijk alleen ben; het bewust weer contact maken met deze vrienden die ik in een latere sessie de namen 'Gabriel' en 'Daniel' gaf (en zo noem ik zo nog steeds), was en is een bijzonder cadeau. Regelmatig heb ik een bijna woordeloos, warm,

liefdevol contact met ze. Sinds deze sessie staat mijn linkeroog meestal gewoon recht en vertoont weinig neiging tot wegdraaien naar buiten meer. Ook bleek er als gevolg van de therapie in de loop van de tijd veel meer samenwerking tussen mijn ogen mogelijk. Mijn linkeroog was niet lui maar onderontwikkeld en werd steeds actiever bij het kijken naarmate het verleden in de therapie werd ervaren en verwerkt. Waar het rechteroog eerst bijna volledig dominant was en het zicht bepaalde, werd steeds meer de informatie van het linkeroog betrokken. Regelmatig is de sterkte van mijn linker lens aangepast naar beneden omdat het oog steeds beter is gaan zien. De opticien complimenteerde me nog onlangs met de mooie rechte stand van het oog dat het resultaat is van de betere samenwerking tussen beide ogen. Een aantal sessies nadat ik mijn geleidegeesten had teruggevonden, ging ik in op de steken die ik op dat moment in mijn linkeroog voelde (er leek zich weer een ontsteking aan te dienen). Ik kwam tot mijn verbazing in een klap in een vorig leven. Ik kon heel precies omschrijven wie ik was en hoe ik tegen de wereld aankeek. Een boeiende ervaring!

Ik diende in het Romeinse leger en leidde een groep soldaten. We stonden op het punt een veldslag in te gaan en ik voelde me heel bezwaard omdat ik wist dat 'mijn' soldaten in een positie waren opgesteld waardoor de meesten het niet zouden overleven. Ze werden opgeofferd aan het grotere belang. Ik wist het en zij niet. Ze vertrouwden volledig op mij en ik wist dat ik dat vertrouwen op de meest ernstige manier die je je maar kunt bedenken, zou beschamen. Ik kon de veldslag goed beschrijven en ook waar die pijn in mijn linkeroog vandaan kwam. In die veldslag drong zich namelijk een pijl in mijn linkeroog. Dat gebeurde op een moment dat ik even niet goed op mijn eigen veiligheid lette omdat ik me concentreerde op een van mijn soldaten die in ernstige problemen was. In de sessie zijn we uitvoerig ingegaan op de verschrikkelijke pijn in mijn oog en op mijn daarop volgende dood door nog een pijl. In eerste instantie wilde ik daar absoluut niet ingaan. Het was relatief gemakkelijk om op afstand mezelf te zien acteren en ook wel interessant. Maar om in de huid te kruipen van wie ik toen was en te voelen wat ik toen voelde, dat vroeg heel wat moed. De uitleg van de reïncarnatietherapeut dat ik daarmee deze dood werkelijk achter me zou kunnen laten en de garantie dat zij erbij was en dat ik veilig was, maakten dat ik erin durfde te gaan. Ze bleek helemaal gelijk te hebben: het herbeleven was verschrikkelijk maar ook reinigend. Ik had erna geen nachtmerries maar ervoer juist een enorme rust en stevigheid in mezelf.

Dit was eigenlijk de algehele tendens van de reïncarnatietherapie waarin we heel wat levens tegen zijn gekomen. Het was vaak erg verdrietig, confronterend en moeilijk (hoewel, we kwamen gelukkig ook wel eens een leuke ervaring tegen) maar het achtervolgde me bijna nooit. Slechts een keer had ik een aantal dagen nodig om de ervaringen te verwerken. Dat was toen ik in mijn leven direct voor mijn huidige leven kwam, waarin ik een Joods meisje in de tweede wereldoorlog was en in een concentratiekamp een

afschuwelijk dood stierf. Maar uiteindelijk waren ook die inzichten zeer waardevol.

Ongemerkt verdwenen ook de ontstekingen van mijn linkeroog. Het blijft een kwetsbaar oog, maar antibiotica heb ik niet meer nodig gehad!

Door alle sessies voelde ik me stukje bij beetje meer 'heel' en één 'geheel' worden en dat simpelweg omdat ik mezelf toestemming gaf om de dingen die ik onbewust wist, nu ook bewust te worden. Alles mag gezien, alles mag geweten en alles mag gevoeld worden.

De reïncarnatietherapie heeft mijn huidige leven en alles wat daarin gebeurd is en gebeurt, in een breder en dieper perspectief geplaatst. Door inzicht in het, soms heel verre, verleden heb ik veel meer keuzevrijheid gekregen in het heden. Ik heb een stuk zelfvertrouwen hervonden. Zo is er weer ruimte voor intuïtie; voor het gewoon weten van dingen en daar ook op durven vertrouwen, zoals ik dat als heel jong kind had (zo bleek uit de sessies), maar wat in het gezin waarin ik opgroeide verloren was gegaan.

Reïncarnatietherapie is, zo is mijn ervaring, iets waar je over langere tijd de vruchten van plukt. De inzichten die ik heb gekregen over mezelf komen me nog regelmatig van pas in moeilijke situaties. De processen die door de therapie zijn opgestart, werken nog steeds op een positieve manier door.

En soms zijn er leuke verrassingen. Zo werd ik een tijdje geleden tijdens een bezichtiging van Westminster Abbey in Londen, onweerstaanbaar aangetrokken door een kleine, onopvallende graftombe van een priester. Als ik ervoor sta 'weet' ik dat ik dat was. Ik voel weer hoe benauwend ik het toen vond dat men mij na mijn dood zo opsloot en als het ware mijn ziel gevangen hield. En gelijk schiet me een ander, eerder leven als monnik, ook in Engeland, te binnen dat ik in een sessie bij de reïncarnatietherapeut ben tegengekomen en de daaruit geleerde lessen.

Ik blijf even rustig staan voor de tombe. Gegronnd in het heden groet ik mezelf uit het verleden en glimlach, dankbaar voor mijn levens die ik zonder ontkenning nu onder beide ogen durf te zien”.